

1

Wees hier aanwezig, dat het goed mag zijn
wat wij hier doen: het woord ter harte nemen
dat Gij in Israël gesproken hebt
en ons in Jezus te verstaan gegeven.

Dat woord, als het nog leeft, spreek het ons toe,
doe ons tezamen horen, uw gemeente.

Wees hier aanwezig, nu, als toen in hem.
Wij waren ver weg, Gij een vreemde god,
een onbekende naam, een van de velen,
maar hij heeft ons uw naam bemind gemaakt

een zoon van uw Thora, in U geworteld,
die ons geworden is tot licht der wereld.

2

Gabriël, staande voor de troon van licht
vuurvogelengel, afgezant van God.

Maria, meisje in haar binnenkamer
in Nazaret, een vlek in Galilea.

Daar staat hij voor haar ogen: Wees gegroet
verheug je, begenadigde: de God
van Abraham, van Mozes en Elia
‘Ik zal er zijn’, die is met jou, vrees niet.

Jij zal ontvangen in je schoot, en baren
een kind dat wordt geroepen ‘God bevrijdt’,
Jezus, messias, dienstknecht, mensenzoon –
zijn koninkrijk komt over heel de aarde.

Maria sprak: Maar dat zal niet gebeuren
zolang ik met geen man gemeenschap heb.
‘Geest van Ik zal er zijn komt over jou,
Hij zal niet slapen, Israëls behoeder.’

Zij boog haar hoofd en wist niet wat te denken.
Hier ben ik, tot zijn dienst, heeft zij gezegd.

Toen is zij opgestaan en heeft gezongen:

‘Hij zal aan de verworpenen
zijn woord gestand doen.
Niets is onmogelijk bij hem, hij haalt
tirannen van hun tronen neer, hij tilt
de armen uit het stof en stilt hun honger.’

Dit zong zij. En haar lied zal nooit verstommen.

3

En het geschiedde in die dagen, nachten
van Keizerlijke Heerschappij, toen Rome
heel de bewoonde wereld in zijn macht had,
dat een bevel werd uitgevaardigd door Augustus:

de mensheid moest geteld en opgeschreven
als geld geteld, ten dode opgeschreven.

Ook Jozef met zijn zwangere verloofde
is vanuit Nazaret in Galilea
gegaan naar Juda, Betlehem, de stad
van David – om zich op te laten schrijven.

En het geschiedde toen zij daar verbleven:
het uur brak aan dat zij bevallen moest.
Zij bracht haar eerstgeboren zoon ter wereld
wikkelde hem in doeken, lei hem neer in

een kribbe-voederbak, tussen de beesten
omdat voor hen geen plaats was in de herberg.

Er waren herders in die streek, zij waakten
's nachts bij hun kudde, in het open veld.
Plotseling stond bij hen een lichtgestalte,
een afgezant van God-Ik-zal, zijn gloed
omstraalde hen. Hij sprak: Wees niet bevreesd
ik heb goed nieuws voor jullie, grote vreugde
voor heel het volk bestemd, voor alle volken:

Geboren, heden, in de stad van David
jouw heiland en bevrijder, de messias –
en dit zal jou tot teken zijn: je zult
een boreling aanschouwen, nog gekreukeld
nog niets en niemand, in een voederbak.

Toen plotseling stond daar een legioen
van lichtgestalten uit de hemel, zingend,
een macht van stemmen – en zij loofden God:
Ere zij in den hoge God-Ik-zal
en hier op aarde vrede, recht, bevrijding
voor mensen afgebeeld in slavernij.

En het geschiedde, toen de afgezanten
ten sterrenhemel waren heengevaren:
de herders zeiden tot elkaar: 'Wij gaan
naar Betlehem om zelf, met eigen ogen,
het groot verhaal te zien dat ons verteld is'.

Zij snelden wat ze konden en ze vonden
Maria, Jozef, en het kleine wonder.
En wie het horen wou vertelden zij –
en die het hoorden waren stomverbaasd.

Maria heeft al deze hoge woorden
stil overdacht en in haar hart bewaard.
De herders keerden naar hun velden terug
en loofden God en droomden goede tijden.